

[Edvard Sørensen.]

drivelse, at det er et spørgsmål, der har alle de partiers interesse, som har deltaget i udvalgsarbejdet. Når der alligevel ikke er stillet ændringsforslag, er årsagen den, at alle partier er erkendt, at en løsning af dette spørgsmål hører sammen med den skattelovsrevision, der er bebudet fra regeringens side; det er nemlig et spørgsmål, der rejser mange forskelligartede problemer, som det er naturligt at drøfte i sammenhæng.

Udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af udvalget stillede ændringsforslag, som alle er tiltrådt af finansministeren.

Ændringsforslagene nr. 1—4 tager sigte på at skabe mulighed for, at kommuner, hvis bymæssige del siden sidste folketælling er nået op på 2 000 indbyggere, kan rykke op i rækken til område B, altså købstadkommunerne.

Ændringsforslag nr. 5 går ud på at forhøje det såkaldte lønmodtagerfradrag fra 300 kr. til 400 kr.

Ændringsforslag nr. 6 giver skatterådene bevillingsmæssig ret til at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst i tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan finde sted, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor. Som vejledning er fremhævet, at det vil være af særlig betydning, om gælden, som den pågældende skatteyder har påtaget sig, såvel i henseende til størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham. Man kan også sige det på den måde, som det er udtrykt i betænkningen, at man ved sin bedømmelse skal tage hensyn til, om gælden er så tyngende, at den pågældende, selv med et beskedent privatforbrug, ikke vil have tilstrækkelige midler til normal drift af virksomheden, såfremt der blev pålignet ham skat af den fulde skattepligtige indkomst. Ingen skatteyder kan dog få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr. For landbrugerens vedkommende skal nedsættelsen højst kunne udgøre et beløb, svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed gælden pr. 1. januar 1953 overstiger 125 pct. af den skattemæssige

værdi af fast ejendom, besætning og inventar, og under forudsætning af, at der er afdraget et så stort beløb på gælden i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1953—54; det betyder, at der bortset fra overgrænsen på 3 000 kr., der gælder alle, yderligere for landbrugere er sat en overgrænse på 20 pct. af de skattemæssige værdier. Efter min mening havde det været bedre at undvære denne særbestemmelse for landbruget, men det var vilkåret for at få tilslutning til forslaget, og da man fra flere sider var meget interesseret i at få et forslag på dette område frem, måtte man bøje sig for denne udformning.

Det er et nyt område, der lovgives på her, og derfor er det udtrykkeligt fastslået og gentagne gange sagt i udvalget, at det er en forsøgslovgivning, der kun gælder for skatteåret 1953—54. Det er mit partis håb, at denne forsøgslovgivning vil danne indledningen til, at der findes en løsning af dette spørgsmål, som kan virke tilfredsstillende til alle sider og blive en hjælp til de mange unge, der i disse år under stor gældsstiftelse må starte egen virksomhed. Den endelige udformning af en lovgivning på dette område vil sikkert bedst kunne foretages i forbindelse med skatterevisionen.

Ændringsforslag nr. 7 giver hustruen ret, men ikke pligt til ved sin underskrift på selvangivelsen at tilkendegive, at hun er blevet gjort bekendt med indholdet. Da hustruen ikke har pligt til underskrift og derfor heller ikke påtager sig nogen juridisk forpligtelse, har underskriften ingen indflydelse på selvangivelsens gyldighed.

Med disse ord vil jeg på udvalgets vegne gerne indstille såvel ændringsforslagene som lovforslaget i sin helhed til vedtagelse her i tinget.

Alfred Jensen: Det fremgår ikke af betænkningen, om de spørgsmål, der har været diskuteret ved lovforslagets første behandling, er blevet gennemdrøftet i udvalget. Jeg kan således ikke se noget om, hvorvidt man har forhandlet og diskuteret om de nedslagsbeløb, der foreskrives i lovforslagets § 2, og om man er kommet til et resultat af nogen art. Det betyder naturligvis ikke, at man ikke kan have diskuteret disse problemer, men det betyder i hvert fald, at man ikke har tillagt problemerne særlig vægt, når de ikke omtales i